ఓం శ్రీ సాయిరామ్

పోడ్కాస్ట్ 230 : రెండవ అంశం - సేవ ఎందుకు ?

(ఈ అంశము మీద విషయాలను ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్ గారు రచించిన సాయి కాలేజీ అనే పుస్తకం నుండి పేజీలు 162 నుండి 169 వరకు గ్రహించబడినది)

****

ఒక సారి భగవాన్ Air Marshal అనగా , ఎయిర్ సర్వీసర్ చీఫ్ కు ఆయన ఫ్యామిలీకు ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చారు. ఆ ఫ్యామిలీ తో మాట్లాడుతూ, స్వామి హఠాత్తుగా Air Marshal గారి సతీమణిని నీవెప్పుడు వచ్చావు అని అడిగారు. దానికి ఆమె ఒక నెల క్రితం వచ్చానని సమాధానం ఇచ్చారు. అప్పుడు స్వామి Air Marshal గారిని నీవెప్పుడు వచ్చావు అని అడిగారు. దానికి ఆయన ఈ రోజు ప్రొద్దుటే వచ్చానని సమాధానం ఇచ్చారు. అప్పుడు వారి ఇద్దరి రాకలో అంత అంతరము ఎందుకుందో, స్వామి తెలుసుకోదలిచారు. తెలిసినది ఏమిటి అంటే? Air Marshal గారి సతీమణి శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ లో సేవ దళం గా ఊడ్చే పని చేస్తున్నారు. సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ నెల కాలము కొన్ని కారిడార్స్ ని ఆమె ఊడుస్తున్నారు. చమత్కారము ఏమిటి అంటే? వారి ఢిల్లీ ఇంట్లో ఎంతో మంది పని వారు ఉన్నారు. Air Marshal గారి సతీమణి ఇలా చెప్తున్నారు ; "10 సంవత్సరముల క్రితం, చెన్నై లోని సుందరం టెంపుల్ కి వెళ్ళే అవకాశం లభించింది. నా అదృష్ట వశాత్తు స్వయంగా స్వామియే ప్రత్యేకత చూపించారు. ఆ ప్రదేశం అంతా సేవ దళ సభ్యులతో నిండి ఉంది. వారందరూ తమకిచ్చిన బాధ్యతలను చేస్తూ వారి వారి పనులలో నిమగ్నమై ఉన్నారు. స్వామి ఒక వ్యక్తితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు, ఆ వ్యక్తి ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ ఇన్ చెన్నై లో మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ డిపార్ట్మెంట్ ప్రొఫెసర్ గా తెలిసింది. దీని నుంచి మనం ఇతరులకన్నా ఎక్కువ కాదని పునరాలోచించుకోవాలి. అహంకారం మనలో ఆధిక్యత సముదాయాన్ని ఇస్తుంది. మనం నిమిత్తము లేకుండా అన్నీ పనులు అయిపోతూ ఉంటాయని మనం మరీ మరీ ఎప్పుడు తెలుసుకుంటామో మనలో వినయం వస్తుంది. అన్నీ విషయాలలో మనం చాలా అల్పులమని అర్థమవుతుంది. స్వామి మరికొంత మందిని వారి గురించి అడిగారు. ఒకరు అశోక్ లైలాండ్ కంపెనీ లో డైరెక్టర్ మరియు మరొకరు చెన్నై లోని దిండి ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో ఎలెక్ట్రికల్ ఇనజనీరింగ్ డిపార్ట్మెంట్ ప్రొఫెసర్. వీటి నుండి ఒక పాఠం నేర్చుకోవాలి. ఎంతో ఉన్నతమైన పదవులలో పనిచేసే వీరంతా సేవను ఒక మంచి అవకాశంగా భావిస్తారు. వారికి సేవ అల్పమైన పని కాదు. సేవను అల్పంగా అనుకోవడం ఒక పాపం. అలా అనుకుంటే ఏమీ లభించదు. నిజంగా సేవ అనేది ఒక బంగారమైన అవకాశం. దానికి విలువ లేదు. ఎందుకంటే సేవకు ప్రతిఫలంగా ఏమీ డబ్బు ముట్టదు . ఎంత పెద్ద పదవులలో ఉన్నప్పటికి ఎవరైతే సేవ చేస్తారో, వారు దేవుని పూజించనట్లే. ఇటువంటి సేవ తత్పరులను

ప్రశాంతి నిలయం లో చూస్తాము. ఒకాయన జాతీయ అంతర్జాతీయంగా పేరు గాంచిన ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ లో ఎకానామిక్స్ డిపార్ట్మెంట్ ప్రొఫెసర్ ఆయన బల్లలు , కుర్చీలు, చాపలు మోస్తూ, సాయి కుల్వంత్ హాల్ లో సర్వీస్ దళ్ సభ్యులుగా చేస్తూ ఉంటారు. సేవ దళ్ లో పని చేసే వారిలో చాలా మంది ఉద్యోగస్థులు, నిపుణులు ఉన్నారు. కానీ వారంతా సేవ భగవంతునికే అంకితమనే భావనతో చేస్తారు. అధ్యాత్మిక సేవ అనేది మన దగ్గర ఏదుందో అది ఇవ్వడం లేదా, మనకు తెలిసినది చెయ్యడం కాదు. ఆ సమయంలో ఏది అవసరమో అది ఇవ్వడం సేవ. ఇదియే ముఖ్యం. ఒకప్పుడు ఒక సేవ దళ్ వాలంటీర్ ఉత్సాహములో హాస్పిటల్ లోని డయాబిటిక్ పేషెంట్ కు కూడ స్వీట్స్ పంచి పెట్టాడు. ఇది నిజమైన సేవ కాదు. ఏది అవసరమో అది చెయ్యడమే నిజమైన సేవ. ఆ సమయానికి ఏది అవసరమో చేయుటయే సేవ. అందుచేత అధ్యాత్మిక సేవ లో ఏది అవసరమో అదే చెయ్యాలి. మనకు తెలిసిన నైపుణ్యత కాదు. సేవ అంటే ఏమిటి ? మనం ఈ అంశం గురించి ఆల్రెడీ తెలుసుకున్నాం. ఏది అవసరమో అది చెయ్యడం మరియు సేవను భగవదార్పితమ్ చెయ్యడం ఇది సేవ అని తెలుసుకున్నాం. రెండవ అంశం సేవ ఎందుకు? ఇది మనకు ఏమి చెప్తుంది అంటే సేవాస్ఫూర్తి ఒక్కటే సరిపోదు. దీనికంటే ముఖ్యమైనది ఏమిటి అంటే ఆత్మకు సేవ చెయ్యడం . ఇది తరువాత పై మెట్టు. ఇది సేవ ఒక్క సారాంశం. ఎప్పుడైతే తీవ్రంగా అధ్యాత్మికంగా సేవ చేస్తామో అదే ఆత్మకు సేవ. సేవ అంటే భగవంతుని యొక్క సర్వ జ్ఞానం, సర్వ వ్యాప్తి మరియు సర్వ శక్తి అనే మహోన్నతమైన పరిజ్ఞానమని అవగహాన అవ్వాలి. ఇది భగవంతుకి గురించి అధ్యాత్మిక విశేషణ. ఈ అవగాహన సేవ అంటే మన లోపల ఆత్మకే సేవ అని ఒకరికి కాదు అని తెలుస్తుంది. రెండవది ఏమిటి అంటే సేవ అంటే ఒక అధ్యాత్మిక మార్గంలో సాధన వంటిది. అన్నీ మతాలు దీనిని గురించి నొక్కి చెప్పాయి. భక్తి యొక్క 9 మార్గములలో పాద సేవనము అంటే భగవంతుని పాద పద్మములసేవకు 4 వ మెట్టు. ఇది పూర్వపు మార్గములకంటే హెచ్చైనది. ఈ 9 మార్గములను నవ విధ భక్తి మార్గమని అంటారు. ఇందులో సేవ అనేది 4 వ మార్గం. ఇది భగవంతుని చేరేందుకు రహదారి. సేవ కూడ ఒక సందేశం వంటిది. చరిత్రలో మనం సేవకు అంకితమైన మథర్ థెరెస్సా , స్వామి వివేకానంద , మహావీర్ భగవాన్ మరియు ఈ కాలంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబా వంటి మహా వ్యక్తులను చూడవచ్చు. భగవాన్ బాబా వారు సేవకు మారు పేరు. అందు చేత సేవ ఒక సాధన. ఒక అధ్యాత్మిక ప్రయత్నము మరియు నిబద్ధత. భగవాన్ మనలను సేవ ఎందుకు చెయ్యమంటారు అనే సందర్భోచితమైన ప్రశ్న వస్తుంది. భగవాన్ ఇలా అంటారు. సేవ ఒక్కటే అహంకారాన్ని నిర్మూలించగలదు . అహంకారము నిర్మూలమైతేనే మనము అణుకుమగా ఉంటాం. సేవ చేయాలనే కోరిక వస్తుంది. నిర్మూలమైతేనే మనము అణుకుమగా ఉంటాం. సేవ చేయాలనే కోరిక వస్తుంది.

అహంకారం లేకుండా ఉండాలంటే, ప్రతీ వాడు సేవా మార్గంలో పోవాలి. మనం సేవ చేస్తూ ఉంటే, మనం అహంకారులను కాలేము. మనం నిరహంకారములము అయితే గాని పూర్తి సేవ చేయలేము. ఒక

సారి స్వామి పిల్లలకు లడ్డు లను పంచాలని అనుకున్నారు. స్వామి అనిల్ కుమార్ గారిని లడ్డు లున్న డబ్బాని తీసుకు రమ్మని చెప్పారు. స్వామి లోపలకు వెళ్ళగానే అనిల్ కుమార్ గారు ఒక విదార్ధిని పిలిచి ఆ డబ్బాను తెమ్మని చెప్పారు. భగవాన్ అది గ్రహించి అనిల్ కుమార్ గారిని ఇలా మందలించారు. ఆ బాలునికి నేనే చెప్పేవాడిని. నీ పవర్స్ ఇంకొకరికి ఇవ్వక్కర్లేదు. నేను నీకొక సేవ భాగ్యము ఇద్దామని అనుకుంటే నువ్వు వదులుకున్నావు . నీకు మళ్ళీ ఇటువంటి సేవా భాగ్యము కలుగక పోవచ్చు. ఇక్కడమైంది? అనిల్ కుమార్ గారు ఇలా చెప్తున్నారు. ఆ సమయంలో నేనొక కాలేజీ ప్రిన్సిపల్ గా ఉన్నాను. అందు చేత లడ్డు లు తేవడం ఒక అల్పమైన పనిగా అనిపించింది. నాలో ఉన్న ఈ అహంకారం ఈ పనిని చెయ్యనివ్వలేదు. ఎవ్వరైతే ఈ పని చేస్తారో, వారిలో అహం ఉండదు. అహంకారము ఉన్నంతవరకు మనం అధ్యాత్మికులము కాలేము. ఇక సాక్షాత్కారము అనేది లేనే లేదు. అహంకారము ద్వైవమునకు, మానవులకు మధ్య ఒక ఉక్కు తెరలాంటిది. అందుచేత సేవ అనేది ఆ ఉక్కు తెరను తొలగించి మనకు ద్వైవ సాక్షాత్కారంనకు దోహదము చేస్తుంది. మనం ఇంకా ఏమి అర్థం చేసుకోవాలంటే, మనం ఎవ్వరికీ సేవ చెయ్యటల్లేదు. మనకే సేవ చేస్తున్నాము. స్వామి అక్కడున్న యువకులకు ఏమి చేస్తున్నారు అని అడిగారు. వారంతా ముసలి వారికి వికలాంగులకు , పేద వారికి సేవ చెప్పారు. స్వామి ని వెంటనే వారి అహంకారాన్ని కత్తెరించడానికి ఇలా చెప్పారు. మీరు ఎవ్వరికీ సేవ చెయ్యడం లేదు. మీకు మీరే సేవ చేసుకుంటున్నారు. ఎటువంటి సేవ అయినా ఎవరికి వారే సేవ చేసుకోవడం అవుతుంది. ఇంకొకరికి కాదు. ఒక సారి ఒక పెద్ద మనిషి ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణునికి భోజనం పెట్టదలిచినాడు. ఆయన ఉద్దేశ్యంలో బ్రాహ్మణుడు కానీ వాడు తన సేవకు అర్హుడు కాదని, ఒక బ్రాహ్మణుడు మాత్రమే తన సేవకు అర్హుడు అని అనుకున్నాడు. ఉదయం అంతా నిరీక్షించాడు. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటా ముప్పై ఆ సమయంలో 80, 85 యేళ్ళ వయస్సు ఉన్న ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు వచ్చాడు. అప్పుడు ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుని ఆయన తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి భోజనం వడ్డించాడు. ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుడు తినడం మొదలు పెట్టాడు. కానీ ఆ పెద్ద మనిషికి వెంటనే చాలా కోపం వచ్చింది. ఆ బ్రాహ్మణుడు కాళ్లు కడుక్కోకుండా ప్రార్థన చేయకుండా, ఆకు చుట్టూ నీరు చల్లకుండా, తినడానికి ఉపక్రమించాడు. అతడు బ్రాహ్మణుడు కాదని, తలచాడు. అప్పుడు ఆ బ్రాహ్మణునితో ఇట్లా అన్నాడు. ఈ భోజనం నీ కోసం కాదు. నీవు దయ యుంచి వెళ్ళుము. ఆ తరువాత ఆ పెద్ద మనిషి భోజనం చేసి, పడుకున్నాడు. ఆ నిద్రలో అతనికి ఒక కల వచ్చింది. స్వామి కనపడి, నువ్వు దున్నపోతువా, ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుని నేను 85 సం.రం లుగా భోజనం పెడుతూ ఉన్నాను.అతను 2 పూట్లా చక్కగా తింటూ ఉండేవాడు. నువ్వు ఒక్క పూటా అతనికి పెట్టలేకపోయావు. నువ్వు సేవ చేస్తున్నావు అని అనుకుంటున్నావా అటువంటి భోజనం నాకు చేరుతుతుందని అనుకుంటున్నావా నీవు ఒక తెలివి తక్కువ వాడివి. వెంటనే ఆ పెద్ద మనిషి నిద్ర లేచి ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుని కోసం వెతికాడు. కానీ అతను ఎప్పటికీ కనపడలేదు. ఆ పెద్దమనిషి ఎవ్వరికీ సహాయం చెయ్యట్లేదని చెప్పడానికే స్వామి ఆ వృద్ధ బ్రాహ్మణుని వేషంలో వచ్చారు. ఈ ప్రశ్నతో క్షణంలో ఇతరులకు సేవ చేస్తూ, ఆ సేవ తనకు సహాయం చేసే అవకాశంగా

భావించాలి అప్పుడు ఆత్మకు సేవ అని అర్థం అవుతుంది. సాక్షాత్కారమునకు సేవ ఒక్కటే మార్గం. సేవ యొక్క ఫలము , అంతమూ సాక్షాత్కారమే. నిజమైన సేవతో భగవంతుడు అంతటా ఉన్నదని తెలుస్తుంది. అది నేను నుంచి మనం అనే నిజమునకు ప్రయాణం చేసేలా చేస్తుంది. మనం సేవ పథం లో ప్రయాణిస్తే సర్వత్రా ఉన్న భగవంతుని అనుభవించగలుతాము. భగవాన్ ఒక ఉదాహరణ చెప్పారు. ఏక నాధుడు గంగా నది నీటితో ఉన్న ఒక కుండను రామేశ్వరము తీసుకొని వెళ్తున్నాడు. అది వేసవి కాలము. దారిలో ఏక నాధుడు బాధతో నెల మీద పడి ఉన్న ఒక గాడిదను చూసి, అది దాహంతో చాలా బాధ పడుతోంది. అప్పుడు ఏక నాధుడు కుండ లోని నీటిని గాడిదకు త్రాగించాడు. తన చుట్టూ ఉన్న జనం ఏక నాధుడు చేసిన ఈ పనికి ఎగతాళిచేశారు. పవిత్రమైన గంగా నదిని రామేశ్వరము లో శివునికి ఇవ్వకుండా, తెలివి తక్కువగా ఈ గాడిదకు ఇచ్చావా అని హేళన చేశారు. అప్పుడు ఏక నాధుడు ఇలా అన్నాడు. ఆ శివుడే ప్రస్తుతము ఈ గాడిదలో ఉన్నాడు. దాహంతో ఉన్న ఈ గాడిద ఆ శివుని ప్రతిబింబమే. అందుకె గాడిదకు ఆ నీరు అర్పితము చేశాను. ఇదే సాక్షాత్కారానికి పరాకాష్ట. భగవంతుడు మనిషికి సేవ చేస్తున్నాడు. ఆ మనిషి తన తోటి మనుష్యులకు సేవ చెయ్యాలి మళ్ళీ మరికొన్ని స్వామి విలువైన ముత్యములతో మళ్ళీ కలుద్దాం. జయ శ్రీ సాయి రామ్.